

Runas Geboort - Miene Süster kummt up de Welt

översett vun Fro Klaus, na „Der neue SASS“ upschreven vun Herbert Timm

Ik heet Lisa. Ik bün veer Johr oolt. Köönt ji mi sehn?
Ik kuschel mit Mama in'n Bett.

Papa un Lore maakt al mol Fröhstück. Lore is miene Patentante. Se besöcht uns, wiel dat se us helpen will. Mama hett nämlich wat Lüttjet in'n Buuk. Ehr Buuk is all ganz dick. Mama un Papa hebbt seggt: „Dat Lüttje kummt in'n Vörjohr rut!“ Nu is Vörjohr!
De Oosterblomen blöht al.

Mama pass knapp noch achter't Waschbecken. Ik kann männichmal föhlen, dat sik us Baby in'n Buuk beweegt. Dat kann bannig dull strampeln. Ik ok.

Bi'n Fröhstück itt Mama gor nix, nich mal'n Honnigbroot. Se seggt, dat treckt bi ehr so in'n Buuk.
„Dat geiht seker bald loos“, seggt se to Papa. Lore un ik roopt:
„Hurra! Vandaag kummt dat Baby.“
„Na, töövt man eerst mal af, of dat starker warrt“, antwoord Mama,
„villicht sünd dat jo gor keen richtige Wehen.“

Papa speelt mit mi Zirkus. Mama kiekt gor nich richtig to. Dorbi sünd wi Akrobaten un maakt leepe Kunststücken.

Miene Patentante hett ganz veel Tiet för mi. De Sünn schient, un Lore speelt mit mi un Fabio. Fabio is mien Fründ. He is ok veer Johr oolt. An'n leevsten boot wi Ställ för use Holttiere in'n Sandkassen.

Ik heff dree, un Fabio hett fief. He hett sogor en Füllen vun'n Esel.

As ik mien ne'e Förmchen rutholen will, mutt ik ganz sinnig ween. Mama telefoneert up 'e Deel. Mit Karin. Dat is us Hebamm.

Just as ik mi fardig verkleedt heff, seh ik dat rode Auto vun Karin. „Dor“, röppt Fabio, „jo'n Hebamm kummt!“
Vandaag hett se 'n groten bunten Kuffer mitbrocht. Karin is leev, se hett mi mal'n blauen Steen schunken, un ik dörv af un to mit ehr Hörrohr spelen.

„Hallo Karin!“, roopt wi. Se lacht blots un geiht gau in't Huus.

Männichmal höör ik Mama stöhnen, un se atent ok ganz luut. „Dat is ganz normal“, seggt Papa un de Hebamm. Mi is dorbi en beten komisch to Moot. Goot, dat Lore bi mi is – un Fabio natürlich ok. Wi speelt nämlich nu buten Koopmannsladen. Up'n Stohl

steiht Karins CeTeGe. Dor kann se dat Hart vun't Baby mit höörn.
Un dor kummt Papeer rut, as bi usen Fax.

To'n Glück hebbt wi en Gästekloo. In't Baadzimmer kann ik nämlich nich. Dor sitt Mama in'e Baadwann, un de Hebamm masseert ehr den Röch. Dat warme Water un de Massage doot Mama goot, wenn de Wehen kaamt.

Papa striekt Mamas Buuk un masseert ehr den Röch. Papa helpt Mama so goot, as he kann, bi dat Babykriegen. Dat hett he ok al bi miene Geboort maakt. Dat weer fröher, aver ik weet dat, wiel dat wi dorvun Biller in en Fotoalbum hebbt.

Mamas Buuk hangt kugelrund vun'n Ball rünner, un ehr Röch kann sik entspannen. Ik nehm den Ball ümmer to'n Hopsen, aver blots, wenn mi ener fastholen deit.

Fabio wull nich mehr mit mi spelen, wiel dat he ümmer mien Dreerad hebben wull.
Dor bün ik mit Lore weller in't Huus gahn. Just as dat Lüttje ut Mama ehren Buuk rutkamen will!
In'e Slaapkamer is schummeriget Lucht, un dat rüükt ok ganz anners as sünst. De Heizung is an, dat dat Lüttje dat moi warm hett.

Oh, Mama hett luut schreet. Un denn höört wi dat Lüttje!

„Uäääääh!“, maakt dat, aver as Mama dat in'n Arm nimmt, warrt dat gau ruhig. Mama un Papa un Lore weent en beten, wiel dat se so glücklich sünd.

Sogor bi Karin sünd Tranen kullert. Vör Freid, wiel ik nu en Süster heff. Hurra, ik heff en Süster!

Bi dat Dörsnieden vun de Navelsnuur helpt wi mit. Een mutt genau uppassen, dat de Klemmen richtig sitt, hett Karin seggt.

Mien lüttje Süster warrt meten, wagen, baadt un wickelt. Un ik dörv dor bi helpen. Ik kann dat goot, denn ik bün jo de grote Süster.

Karin rüümt ehr Hebammssaken weg. Ganz veel passt in so'n Hebammskuffer rin.
Ik heff en Dokterkuffer, aver de is lütter. De Papeerünnerlagen stickt Karin in'n Müllbüdel.

Glieks stööt wi all tohoop up miene lüttje Süster an. De groten Lüüd drinkt Sekt, un ik drink Mineralwater, aver in mien Glas prickelt dat genau so schön as in de annern.

„Herzlichen Glückwunsch!“, seggt all tohoop.
Dat is jo ok Geboortsdag.

As de Hebamm na Huus föhrt, is dat al düster. Mama, Papa un ik köönt de Ogen gor nich vun uns Baby laten. Ümmer weller kiek

wi us de lüttje Runa an. Jo, miene lüttje Süster heet Runa.
Den Naam find ik schön, den harrn Mama un Papa al lang
tovör utsocht, he weer aver bet nu en Geheemnis.

Runa drinkt an Mamas Bost un slöppt denn in. Ik kuschel mit Mama
un Papa in'n Bett – un mit Runa. Un morgen flecht ik mi en Navel-
snuur un speel mit Fabio Geboort.